



DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 3 stycznia 2018 r.

Poz. 8

USTAWA

z dnia 14 grudnia 2017 r.

o zmianie ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2017 r. poz. 1170, 1089, 1926, 2102 i 2486) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 1:

a) po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a) koasekurator wiodący – zakład ubezpieczeń wybrany spośród uczestników umowy koasekuracyjnej do realizacji czynności określonych w tej umowie w imieniu własnym i pozostałych zakładów ubezpieczeń współubezpieczających;”;

b) po pkt 29 dodaje się pkt 29a w brzmieniu:

„29a) podmiot finansowy:

- a) instytucję kredytową,
- b) instytucję finansową w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 1876, 2361 i 2491),
- c) przedsiębiorstwo pomocniczych usług bankowych w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe,
- d) zakład ubezpieczeń,
- e) zakład reasekuracji,
- f) dominujący podmiot ubezpieczeniowy,
- g) firmę inwestycyjną,
- h) dominujący podmiot nieregulowany;”;

¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) w zakresie swojej regulacji uzupełnia wdrożenie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz. Urz. UE L 335 z 17.12.2009, str. 1, Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 113, Dz. Urz. UE L 249 z 14.09.2012, str. 1, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 362, Dz. Urz. UE L 341 z 18.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 153 z 22.05.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 219 z 25.07.2014, str. 66 oraz Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 37);

2) służy stosowaniu rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz. Urz. UE L 12 z 17.01.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 85 z 01.04.2016, str. 6 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 14).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych oraz ustawę z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach.

c) po pkt 53 dodaje się pkt 53a i 53b w brzmieniu:

„53a) wewnętrzny zakład ubezpieczeń – zakład ubezpieczeń, którego akcjonariuszem lub udziałowcem jest:

a) podmiot finansowy niebędący zakładem ubezpieczeń albo zakładem reasekuracji albo niewchodzący w skład grupy, w skład której wchodzi zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji, albo

b) podmiot niebędący podmiotem finansowym

– którego celem jest ubezpieczanie wyłącznie ryzyk podmiotu lub podmiotów będących jego akcjonariuszami lub udziałowcami lub podmiotów grupy, w skład której wchodzi;

53b) wewnętrzny zakład reasekuracji – zakład reasekuracji, którego akcjonariuszem lub udziałowcem jest:

a) podmiot finansowy niebędący zakładem ubezpieczeń albo zakładem reasekuracji albo niewchodzący w skład grupy, w skład której wchodzi zakłady ubezpieczeń lub zakłady reasekuracji, albo

b) podmiot niebędący podmiotem finansowym

– którego celem jest przyjmowanie do reasekuracji wyłącznie ryzyka podmiotu lub podmiotów będących jego akcjonariuszami lub udziałowcami lub podmiotów grupy, w skład której wchodzi;”;

2) w art. 4 w ust. 11 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pośredniczyć w imieniu lub na rzecz podmiotów wykonujących czynności bankowe określone w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe przy zawieraniu umów w ramach wykonywania tych czynności, na zasadach określonych w tej ustawie;”;

3) w art. 114 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kapitał zakładowy towarzystwa reasekuracji wzajemnej nie może być niższy niż nieprzekraczalny dolny próg minimalnego wymogu kapitałowego wymaganego dla zakładu reasekuracji, o którym mowa odpowiednio w art. 272 ust. 1 pkt 4 lub 5.”;

4) po art. 174 dodaje się art. 174a w brzmieniu:

„Art. 174a. 1. Organ nadzoru może na wniosek założycieli albo zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji, w drodze decyzji, uznać zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji za wewnętrzny zakład ubezpieczeń lub wewnętrzny zakład reasekuracji, jeżeli spełnione są przesłanki określone odpowiednio w art. 3 ust. 1 pkt 53a lub 53b.

2. Jeżeli zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji przestał spełniać wymogi określone odpowiednio w art. 3 ust. 1 pkt 53a lub 53b, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji informuje o tym organ nadzoru i dostosowuje swoją działalność do wymogów określonych w ustawie dla zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji niebędącego wewnętrznym zakładem ubezpieczeń lub wewnętrznym zakładem reasekuracji.”;

5) po art. 208 dodaje się art. 208a w brzmieniu:

„Art. 208a. W przypadku gdy zagraniczny zakład ubezpieczeń mający siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej zamierza zawierać umowy koasekuracji dużych ryzyk spełniające łącznie poniższe warunki:

1) ryzyko jest umiejscowione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

2) wyłącznie koasekurator wiodący jest odpowiedzialny przed ubezpieczającym za całość ryzyka,

3) co najmniej jeden zakład ubezpieczeń współubezpieczający ma siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej niż koasekurator wiodący lub uczestniczy w umowie koasekuracji przez oddział ustanowiony w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej niż państwo, w którym koasekurator wiodący ma siedzibę,

4) koasekurator wiodący ustala wysokość składek ubezpieczeniowych i warunki umowy ubezpieczenia

– przepisy art. 207 i art. 208 stosuje się wyłącznie do zagranicznego zakładu ubezpieczeń będącego koasekuratorem wiodącym, mającego siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej.”;

6) po art. 211 dodaje się art. 211a w brzmieniu:

„Art. 211a. 1. W przypadku gdy krajowy zakład ubezpieczeń zamierza zawierać umowy koasekuracji dużych ryzyk spełniające łącznie poniższe warunki:

1) ryzyka są umiejscowione na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej,

2) wyłącznie koasekurator wiodący jest odpowiedzialny przed ubezpieczającym za całość ryzyka,

- 3) co najmniej jeden zakład ubezpieczeń współubezpieczający ma siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej niż koasekurator wiodący albo uczestniczy w umowie koasekuracji przez oddział ustanowiony w państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż państwo, w którym koasekurator wiodący ma siedzibę,
- 4) koasekurator wiodący ustala wysokość składek ubezpieczeniowych i warunki umowy ubezpieczenia – przepisy art. 211 stosuje się wyłącznie do krajowego zakładu ubezpieczeń będącego koasekuratorem wiodącym.

2. Krajowy zakład ubezpieczeń będący koasekuratorem wiodącym tworzy rezerwy techniczno-ubezpieczeniowe dla celów wypłacalności z tytułu umów koasekuracji, o których mowa w ust. 1, zgodnie z art. 224 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 225–237, z uwzględnieniem warunków umów koasekuracji.”;
- 7) w art. 272 w ust. 1:
 - a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) równowartości w złotych 3 600 000 euro – dla zakładów reasekuracji innych niż wewnętrzne zakłady reasekuracji;”;
 - b) dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) równowartości w złotych 1 200 000 euro – dla wewnętrznych zakładów reasekuracji.”;
- 8) po art. 313 dodaje się art. 313a w brzmieniu:

„Art. 313a. W przypadku gdy organ nadzorczy z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym ma siedzibę zagraniczny zakład ubezpieczeń lub zagraniczny zakład reasekuracji wykonujący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez oddział lub w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług, podejmie środki mające na celu ograniczenie lub zakaz swobodnego rozporządzania aktywami po stwierdzeniu, że ten zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji nie przestrzega przepisów tego państwa dotyczących tworzenia rezerw techniczno-ubezpieczeniowych dla celów wypłacalności lub nie spełnia kapitałowego wymogu wypłacalności, lub nie spełnia minimalnego wymogu kapitałowego, organ nadzoru, w drodze decyzji, na wniosek tego organu nadzorczego ogranicza lub zakazuje swobodnego rozporządzania aktywami takiego zagranicznego zakładu umiejscowionymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wskazanymi we wniosku tego organu nadzorczego.”;
- 9) w art. 339 w ust. 5 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) czy zakład jest wewnętrznym zakładem ubezpieczeń lub wewnętrznym zakładem reasekuracji.”;
- 10) w art. 366 uchyla się ust. 5;
- 11) po art. 366 dodaje się art. 366a w brzmieniu:

„Art. 366a. W przypadku gdy organ nadzorczy z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym ma siedzibę zagraniczny zakład ubezpieczeń lub zagraniczny zakład reasekuracji wykonujący działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez oddział lub w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług, cofnie temu zakładowi ubezpieczeń lub zakładowi reasekuracji zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej lub działalności reasekuracyjnej, organ nadzoru, w drodze decyzji, na wniosek tego organu nadzorczego, ogranicza lub zakazuje swobodnego rozporządzania aktywami takiego zagranicznego zakładu umiejscowionymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wskazanymi we wniosku tego organu nadzorczego.”;
- 12) w art. 490:
 - a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przepisy rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35 wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 135 ust. 2 dyrektywy 2009/138/WE stosuje się w odniesieniu do zakładów ubezpieczeń i zakładów reasekuracji lokujących środki finansowe w zbywalne papiery wartościowe i inne instrumenty finansowe oparte na pożyczkach przekształconych wyemitowane przed dniem 1 stycznia 2011 r., w przypadku gdy po dniu 31 grudnia 2014 r. zostały dodane nowe ekspozycje bazowe lub ekspozycje zostały zastąpione.”;
 - b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W okresie do dnia 31 grudnia 2023 r. zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji obliczające kapitałowy wymóg wypłacalności według formuły standardowej obliczają standardowe parametry podmodułu ryzyka cen akcji dla akcji typu 1, o których mowa w art. 168 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35, nabytych do dnia 1 stycznia 2016 r. i nieobjętych ryzykiem cen akcji opartym na czasie trwania, o którym mowa w art. 304 dyrektywy 2009/138/WE, zgodnie z następującymi zasadami:

 - 1) standardowy parametr stosowany do obliczania podmodułu ryzyka cen akcji stanowi średnią ważoną:
 - a) parametru stosowanego do obliczania podmodułu ryzyka cen akcji zgodnie z art. 170 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35,
 - b) parametru stosowanego do obliczania podmodułu ryzyka cen akcji zgodnie z art. 169 ust. 1 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/35;
 - 2) waga parametru, o którym mowa w pkt 1 lit. b, jest zwiększana co najmniej liniowo na koniec każdego roku kalendarzowego, od 0% w roku 2016 do 100% w dniu 1 stycznia 2023 r.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 826) w art. 5:

- 1) ust. 2a otrzymuje brzmienie:
„2a. Zarząd Korporacji składa się z nie więcej niż 4 członków.”;
- 2) uchyla się ust. 3a i 3b.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. poz. 238 oraz z 2017 r. poz. 1089 i 1199) w art. 22 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku gdy emitentem jest bank krajowy, spółdzielcza kasa oszczędnościowo-kredytowa, Krajowa Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo-Kredytowa, dom maklerski, o którym mowa w art. 98 ust. 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji, wartość nominalna jednej obligacji, o której mowa w ust. 1, nie może być niższa niż 400 000 zł lub równowartość tej kwoty wyrażona w innej walucie, ustalona przy zastosowaniu średniego kursu tej waluty ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu podjęcia decyzji emitenta o emisji.”.

Art. 4. Przepisu art. 22 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do obligacji, o których mowa w art. 22 ust. 1 tej ustawy, jeżeli dzień udostępnienia propozycji ich nabycia lub udostępnienia do publicznej wiadomości prospektu emisyjnego albo memorandum informacyjnego przypada przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 10, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*